

День Соборності України

із історії державотворення

«Соборна. Вільна.

Неподільна! Моя Україна»

Розділ І

**Об'єднання Української Народної
Республіки із Західноукраїнською
Народною Республікою.**

ДИРЕКТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ
РЕСПУБЛІКИ.

ІМЕНЕМ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕСПУБЛІКИ,
ДИРЕКТОРІЯ ОПОВІЩАЄ НАРОД УКРАЇНСЬКІЙ ПРО ВЕЛИКУ ПОДІЮ
В ІСТОРІЇ ЗЕМЛІ НАШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ.

3-ГО СІЧНЯ 1919 РОКУ В М. СТАНІСЛАВОВІ УКРАЇНСЬКА
НАЦІОНАЛЬНА РАДА ЗАХІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕСПУБ-
ЛІКИ, ЯК ВИРАЗНИК ВОЛІ ВСІХ УКРАЇНЦІВ Б. АВСТРІЙСЬКОЇ ІМ-
ПЕРІЇ І ЯК НАДВИЩІЇ ІХНІЇ ЗАКОНОДАВЧИЇ ЧИННИК, ТОРЕСТВЕН-
НО ПРОГОЛОСИЛА ЗЛУКУ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕС-
ПУБЛІКИ З НАДНІПРЯНСЬКОЮ УКРАЇНСЬКОЮ НАРОДНЬОЮ РЕСПУБЛІ-
КОЮ В ОДНОЦІЛЬНУ СУВЕРЕННУ НАРОДНЮ РЕСПУБЛІКУ.

ВІТАЮЧИ З ВЕЛИКОЮ РАДІСТЮ ЦЕЇ ІСТОРИЧНИЇ КРОК ЗА-
ХІДНИХ БРАТІВ НАШИХ, ДИРЕКТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕС-
ПУБЛІКИ УХВАЛИЛА ТУЮ ЗЛУКУ ПРИНЯТИ І ЗДІЇСНЯТИ НА УМОВАХ,
ЯКІ ЗАЗНАЧЕНІ В ПОСТАНОВІ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОД-
НЬОЇ РЕСПУБЛІКИ ВІД 3-ГО СІЧНЯ 1919 РОКУ.

ОДНИНІ ВО ЄДИНО ЗЛИВАЄТЬСЯ СТОЛІТТЯМ ОДІРВАНІ ОД-
НА ВІД ОДНОЇ ЧАСТИНИ ЄДИНОЇ УКРАЇНИ - ЗАХІДНО - УКРАЇНСЬ-
КА НАРОДНЯ РЕСПУБЛІКА / ГАЛИЧИНА, БУКОВИНА, І УГОРСЬКА
УКРАЇНА / І НАДНІПРЯНСЬКА ВЕЛИКА УКРАЇНА,

ЗДІЇСНИЛИСЬ ВІКОВІЧНІ МРІЇ, ЯКИМИ МИЛИ І ЗА ЯКІ
УМИРАЛИ КРАЩІ СИНІ УКРАЇНИ,

ОДНИНІ Є ЄДИНА НЕЗАЛЕЗНА УКРАЇНСЬКА НАРОДНЯ РЕС-
ПУБЛІКА.

ОДНИНІ НАРОД УКРАЇНСЬКІЙ, ВИЗВОЛЕНИЙ МОГУТЬНІМ
ПОРИВОМ СВОЇХ ВЛАСНИХ СИЛ, МАЄ ЗМОГУ ОБ'ЄДНАНИМИ ДРУ-
ЖИМИ ЗУСИЛЛЯМИ ВСІХ СВОЇХ СИНІВ БУДОВАТИ НЕРОЗДІЛЬНУ
САМОСТІЇНУ ДЕРЖАВУ УКРАЇНСЬКУ НА БЛАГО І ЩАСТЯ ВСЬО-
ГО ЇЇ ТРУДОВОГО ЛОДУ.

22 СІЧНЯ 1919 РОКУ

У М. КИЇВІ.

ГОЛОВА ДИРЕКТОРІЇ

ЧЛЕНИ ДИРЕКТОРІЇ

ЧЛЕН - СЕКРЕТАРЬ

КЕРУЮЧИЙ СПРАВАМИ ДИРЕКТОРІЇ

В. Винниченко
Григорів
Сіфхаренко
Ф. Швець
І. Масальський

Української Народної Республіки.

I. Загальні положення.

1. Відновивши своє державне право для оборони свого краю, для забезпечення краю і охорони вітчизни і добробуту своїх громадян, Україна, яко Народна Республіка входить зареком в склад федеративної Республіки Російської для кожного здійснення цих завдань як по до своєї країни, так і иншим країм федератції.-

2. Суверенне право в Українській Республіці належить Українському Народові разом з народностями, які живуть з ним на Українській Землі.- Це суверенне право здійснюється через Всенародні Збори Українські, окрім певні права в часті не передані центральним органам федеративної Російської Республіки.-

3. Територія Української Республіки обіймає такі землі в порівнянні Української землі, які зараз приналежать до Російської Держави: губернії Київську, Подільську, Могилевську, Мелітську, Чернігівську, Полтавську, Ларківську, Катеринославську, Тернопільську і Таврійську, як визначені частот українських/их армії / і в призначених суверенних територій Українських.-

Докладне розмежування в межичинних територіях має бути зроблено комісією, по як остання підставу приймає багатим місцевій ладності належати або не належати до Української Республіки.-

4. Колиб до Російської Держави прилучилися на основі необхідного багатим західні Українські землі, вони можуть також увійти в склад Української Республіки.-

5. Територія Української Республіки невіддільна.- Ніяка частина її не може бути прилучена до котроїсь иньшої республіки, але не може бути відлучена з широму республіки без воли Української Республіки.-

6. Не порушувавши одної своєї влади Українська Республіка кажда своєю землем, волостям і громадам права широмого самоуправування, додержує принципу децентралізації.-

II. Права громадян України.

7. Громадянином Української Республіки вважається кожда особа яка родилась на території її, а також та яка се право набула, по-

ЗАКОН

Української Радянської Соціалістичної Республіки

ПРО МОВИ В УКРАЇНСЬКІЙ РСР

Українська РСР визнає життєдайність та суспільну цінність усіх національних мов і беззаперечно гарантує своїм громадянам національно-культурні та мовні права, виходячи з того, що тільки вільний розвиток і рівноправність національних мов, висока мовна культура є основою духовного взаєморозуміння, культурного взаємозбагачення та зміцнення дружби народів.

Українська мова є одним з вирішальних чинників національної самобутності українського народу.

Українська РСР забезпечує українській мові статус державної з метою сприяння всебічному розвитку духовних творчих сил українського народу, гарантування його суверенної національно-державної майбутності.

Виховувати у громадян, незалежно від їхньої національної належності, розуміння соціального призначення української мови як державної в Українській РСР, а російської мови як мови міжнародного спілкування народів Союзу РСР - обов'язок державних, партійних, громадських органів та засобів масової інформації республіки. Вибір мови міжособового спілкування громадян Української РСР є невід'ємним правом самих громадян.

НАКАЗ

Громадянам Української Народньої Республіки.

Іменем Головного Командування та військ Української Народньої Республіки наказуємо всім громадянам стежити, щоб права та волі народи, невпинно та рішуче проводились в життя та закріплялись. Току:

1) ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ агітація усно та письмом супроти незалежності та з'єднання Українських Земель;

2) ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ агітація усно і письмом супротив Уряду Директорії, Головного Командування і Військ Української Народньої Республіки, а також і супроти їх розпоряджень;

3) ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ агітація усно і письмом, маюча на меті звести роз'єднання і смуту в околиць фронту Військ Української Народньої Республіки;

4) ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ агітація усно і письмом супроти боротьби з уюраторами та вікватими ворогами вільного культурно-політичного та економічного розвитку Українського Народу;

5) ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ агітація усно і письмом за відхід на Україну чужеземних військ, а також і формування військ на Україні для інших країн;

6) ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ діяльність партій та організацій, маючих на меті боротьбу в тій чи иншій формі з Українським рухом.

Окремі особи та організації, які будуть їти супротив цього наказу приймають до відповідальности по законам військового часу.

За виконання цього наказу відповідають всім військовим та державним урядовим і всім громадянам Української Народньої Республіки слідкувати, а на випадок виступу ворожого проти Влади Української Народньої Республіки в Директорії—владуєтих—затримувати і наділяти до найбільшої військової частини, або до коменданта.

Головний Отаман Українських Народніх
Республіканських військ ПЕТЛЮРА,

8 грудня 1918 р.

Степан.

43

Наказ головного отамана Українських народніх республіканських військ Симона Петлюри громадянам УНР. 1918 рік.

ДАСО. Листівки. - інв.№ 2674. - Арк.23а.

ВІСТНИК

державних законів і розпорядків

Західної Области Української Народної Республіки.

1. Випуск.

Виданий 31. січня 1919.

Річник 1919.

Зміст: (ч. 1—7) 1. Ухвала У. Н. Р. про злуку Західно-Української Республіки з Українською Народною Республікою. — 2. Закон про спосіб оповіщення законів і розпорядків. — 3. Закон доповнюючий статут У. Н. Р. — 4. Закон про Виділ У. Н. Р. — 5. Закон про незайманість членів У. Н. Р. — 6. Розпорядок в справі звонних чинитьб осіб необов'язаних до військової служби. — 7. Розпорядок в справі виплати одноразового надзвичайного додатку чинним урядникам і функціонерам державним, урядникам і функціонерам управленим до емеритурн, вдовам і сиротам по них та робітникам залізничодорожнім.

1.

Ухвала

Української Національної Ради з дня 3. січня 1919 р. про злуку Західно-Української Народної Республіки з Українською Народною Республікою.

Українська Національна Рада постановила:

Українська Національна Рада, виконуючи право самоозначення Українського Народу, проголошує торжественно з'єднане з нинішнім днем Західно-Української Народної Республіки з Українською Народною Республікою в одну, одноцільну, суверенну Народну Республіку.

Зміряючи до найскоршого переведення сеї злуки, Українська Національна Рада затверджує передвступний договір про злуку, заключений між Західно-Українською Народною Республікою і Українською Народною Республікою дня 1. грудня 1918 р. у Хвастові, та поручає Державному Секретаріатови негайно розпочати перего-

вори в київським правительством для сфіналізованія договору про злуку.

До часу, коли зберуться установчі збори з'єдненої Республіки, законодавчу владу на території бувшої Західно-Української Народної Республіки виконує Українська Національна Рада.

До тогож самого часу цивільну і військову адміністрацію на згаданій території веде Державний Секретаріат, установлений Українською Національною Радою, як її виконуючий орган.

За Виділ Української Національної Ради:

Др Горбачевський, в. р.

Др Веруштанч, в. р.

2.

Закон

з дня 4. січня 1919 р. про спосіб оповіщення законів і розпорядків.

Українська Національна Рада постановила:

Ухвала Української Національної Ради про злуку Західноукраїнської Народної Республіки з Українською Народною Республікою. 3 січня 1919 рік.

ЦДАВО України. Ф. 2192. Оп.2. Спр.3. Арк .1. Друкований примірник.

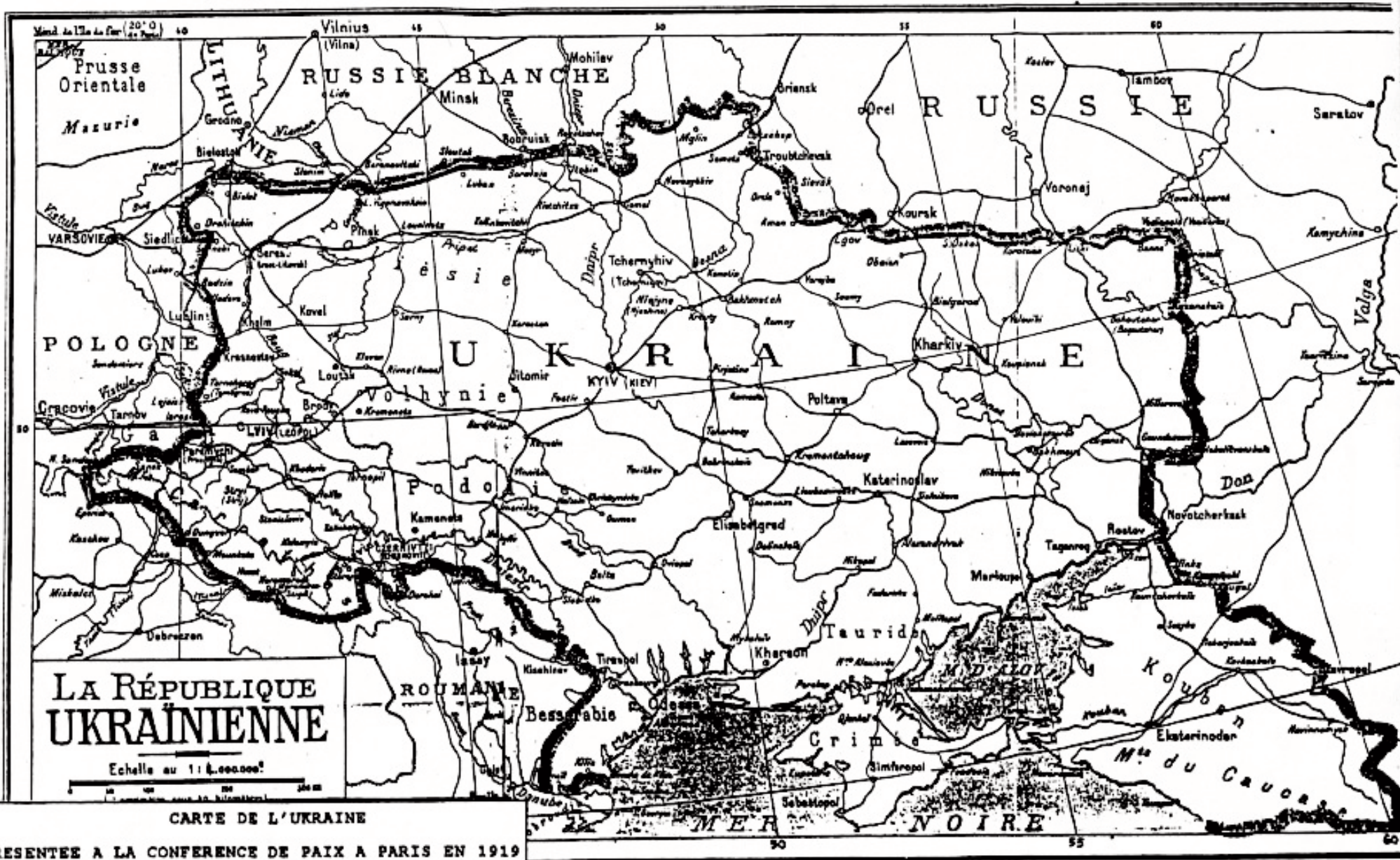
складових адміністративних частин Української Народньої Республіки в межах абсолютної більшості розселення Української людности по повітам.

302

1. КИЇВЩИНА: Київський, Бердичівський, Васильківський, Звенигородський, Канівський, Липовецький, Радоми-ський, Сквирський, Таращанський, Уманський, Черкас-ський та Чигиринський.
2. ПОДІЛЛЯ: Кам. Подільський, Валтський, Брацлавський, Винницький, Могилівський, Ольгопольський, Гайсин-ський, Летичевський, Джтинський, Проскурівський, Уши-ський, Ямпольський.
3. ЧЕРНИГІВЩИНА: Чернігівський, Борзенський, Глухівський, Городнянський, Козелецький, Ковотевський, Кролевець-кий, Новгород-Сіверський, Ніжинський, Остерський та Сосницький.
4. ВОЛИНЬ: Житомирський, Володимир-Волинський, Дубенський, Заславський, Козельський, Кременецький, Луцький, Но-воград-Волинський, Овручський, Острозький, Ровен-ський та Староконстантинівський.
5. ПОЛТАВЩИНА: Полтавський, Гадяцький, Зіньківський, Золо-тоношський, Євбелазький, Константиногородський, Кре-менчуцький, Яхвицький, Дубенський, Миргородський, Пе-реяславський, Цирятинський, Прилуцький, Ромевський, Хо-рольський.
6. ХАРЬКІВЩИНА: Харківський, Ахтирський, Богодухівський, Валківський, Возчанський, Змиївський, Іземський, Ку-п'янський, Лебедівський, Старобізький та Сумський.
7. КАТЕРИНОСЛАВЩИНА: Катеринославський, Олександрійський, Бахмутський, Верходніпровський, Маріупольський, Но-вомосковський, Павлоградський, Славяносербський.
8. ХЕРСОНЩИНА: Херсонський, Єнакіївський, Єлизаветгород-ський, Одеський, Олександрійський, Тираспольський.
9. ТАВРІЯ: Бердянський, Дніпровський, Молітопільський.
10. КУРИЩА: Грайворонський, Неве-Оскольський, Путивльський Суджанський.
11. ХОЛМЩИНА: Холмський, Більський, Володавський, Грубешів-ський, Константинівський, Томашівський.
12. ВОРОНІЖЩИНА: Вирученський, Богучарський, Валуйський, Острогожський, Павлівський.
13. ДОНЩИНА: Таганрогський.
14. ГОРОДНЕНЩИНА. Частина Більського, Берестейський, Кобрин-ський, частина Пружанського кордон: Сарнаки, Мель-ник, Кам'янець-Літовськ, Високо-Літовськ, Пружани, Вигоновське сєре.

В стані вирішення конвенції, що зараз відбувається та згідно III Універсалу Української Центральної Ради та-кож і території тих губерній та областей де українська по-сілість більша, по виявленню організованої волі народу тих земель - також числиме:

15. МЕНЩИНА: Півський та Мозирський.

Межі України, які були заявлені делегацією УНР на Паризькій мирній конференції в 1919-20 роках. Інтернет ресурс.

Розділ II

Знаки Державної Скарбниці.

ВИДІЛ
КРЕДИТОВИХ БІЛЕТІВ

8 квітня 1918 р.

№. 16

Конторам, Відділам і Скарбницям

На підставі закону, ухваленого Центральною Радою 30 березня 1918 р. випускаються нові паперові грошові знаки вартостю в 5, 10, 25 і 50 карбованців під назвою: „Знаки Державної Скарбниці“, за підписом Директора згалав Скарбниці.

З 6-го квітня с. р. згадані знаки, вартостю в 50 карбованців, випущені Київською Конторою Державного Банку потім, по мірі виготовлення, вони випускатимуться і инши-установами Банку і Скарбницями.

Зразки цих знаків висилатимуться до Контор та Відділів, по мірі їх вироблення.

Знаки ці повинні лічитися гідними доти, поки на них зостаються цілими: підпис Директора та ^а, їх більшість.

З огляду на це, Державний Банк пропонує Конторам, Відділам та Скарбницям:

1) Надіслані знаки згаданої вартості, після одновідального перегляду, поставити в рахунок капіталу до обертання (зачислити в оборотну кассу).

2) Приймати ці знаки до виплати і до обміну з дня випуску їх з Київської Контори.

3) Знаки, які надійдуть в каси Відділів та Скарбниць, видавати як у виплату, так і у обмін незалежно від того, чи випускає ця інституція такі знаки, чи ні.

4) Всі обороти з цими знаками треба зазначувати як по книгам, так і по відомостям про готівку каси окремо.

5) Пожевані знаки Державної Скарбниці, після накладання на них знаків знищення, належить вислати в Київську Контору порядком, встановленим оббіжником 10 січня 1918 р. під № 7 закли українських карбованців.

Примірник цього оббіжника належить надіслати в місцеву Фінансову Палату.

Оригінал підписали: В. об. Директора Державного Банку В. Ігнатювич і за Директора Виділа: Лавровський.

Циркуляр Держбанку про випуск паперових грошей під назвою «Знаки Державної Скарбниці». 5 квітня 1918 рік.

Державний архів Чернігівської області, ф.1011, оп.1, спр.139, арк.39.

Паперові гроші - знаки Державної скарбниці 1918 - 1920 років випуску - вартістю 5 гривень (карбованців).
Інтернет ресурс.

Паперові гроші - знаки Державної скарбниці 1918 - 1920 років випуску - вартістю 10 гривень (карбованців).

Інтернет ресурс.

Паперові гроші - знаки Державної скарбниці 1918 - 1920 років випуску - вартістю 25 гривень (карбованців).
Інтернет ресурс.

Паперові гроші - знаки Державної скарбниці 1918 - 1920 років випуску - вартістю 50 гривень (карбованців).
 Інтернет ресурс.

Розділ III

**Фото політичних діячів та знакових
подій після проголошення УНР.**

Скоропадський Павло Петрович - Гетьман Всієї України з 29 квітня 1918 року по 14 грудня 1918 рік.
Інтернет ресурс.

Грушевський Михайло Сергійович - Голова Української Центральної Ради УНР з 27 березня 1917 року по 29 квітня 1918 рік.
Інтернет ресурс.

Винниченко Володимир Кирилович - Голова Генерального Секретаріату Української Центральної Ради у червні 1917 року - січні 1918 року.
Інтернет ресурс.

Перший Генеральний Секретаріат Української ЦР. Справа наліво: сидять – Петлюра С.В., Єфремов С.О., Винниченко В. К., Барановський Х., Стешенко І.М.; стоять – Мартос Б. М., Стасюк Н., Христюк П. В.; в овалі – Садовський В. В. 1917 рік.
Фото ЦДКФФА України ім. Пшеничного, од.обл.2-8727.

Відзначення проголошення УНР. Київ.
Інтернет ресурс.

Мітинг на Софіївській площі з нагоди проголошення Акта злуки Української Народної Республіки та Західно-Української Народної Республіки. Київ. 22 січня 1919 рік.

ЦДКФФА України ім. Г.С. Пшеничного, од. об. 0-183079.

Розділ ІV

**Повідомлення в пресі до Дня
Соборності України.**

ДАНИЛО ЛЕВСЬКИЙ.

22 СІЧНЯ.

Хоч ми й на чужині святкуєм цей день,
Та смутку в цей день ми не знаєм;
Ми голосно, щиро і всі, як один,
„Живи Україно!“ гукнем.
Хоч ми й на чужині святкуєм цей день...
Настане, ми певні, сподіваний час:
У Києві сурни заграють,
І знов на цім світі, хоч би вже й без нас,
Ті самі слова пролунають.
Настане, ми певні, сподіваний час...

Спочине змордований рідний наш край,
Минуться тяжкі наші муки
І в тихих оселях, хороших, мов рай,
Не будуть сичати гадюки.
Спочине змордований, рідний наш край...

Ми віримо в світлі, майбутні часи,
В красу боротьби й перемоги,
І з вірою в святість такої краси
Не зійдем з одної дороги.
Ми віримо в світлі, майбутні часи...

Ціною життя ми досягнем мети:
Де нині Велика Руїна,
Там мусить повстати й зрости
Могутня і Вільна Україна.
Ціною життя ми досягнем мети.

1-1923
К а л і ш.

Вірш Д. Левського «22 січня» (Часопис «Веселка», Ч.1, 1923 рік).
ЦДАЗУ, ф. 15, оп. 1, спр. 66, арк. 4.

НЕЗАЛЕЖНІСТЬ

Український двохижневик в Парижі

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І АДМІНІСТРАЦІЇ:

« NEZALEJNIST »

27, Bd. La Tour - Maubourg, Paris 7.

L'INDÉPENDANCE

BIMENSUEL UKRAINIEN

Гроші вислати на адресу:
Mr. STASIV 2, Cité de l'avenir, Paris (11e)
FRANCE

Виходить 1-го та 15-го кожного місяця
Ціна окремого числа 1.50 фр.

НАДХОДИТЬ ЧАС

Ось вже десять років, як ми покинули рідну землю. Перейти довелося через великі тортури, на які ми не заслужили.

Збруч... Чи не лишать і досі слова соханків; «Жувай броню, забане!» Потім села навколо Тарнополя. Людьми, братне відношення селян - українців. І це, здається, найсвітліший момент з історії перебування на «землі Ляхів». Потім... Каліш, Александрія, Вадовичі, Ланцут і Ченстоха. Пізніше... постання.

Нові калішні безглузді апартури, Базар, нові моголані крашків мозаків і старшини. Нарешті... Фабрики тьмяної індустрії на Складі

Січень особливо багатий на події в історії визвольної боротьби України за незалежність.

В січні 1918 року Україна заявила, що стає самостійною. В тому ж році Схід України, вперше після Подляння, підняла зброю та зміцнилася з півночі. Січень аджеступило до боротьби з Українським штирком, він збудив його з мертвого сну, змінив з положенням ієрархії.

І ще через рік, в Січні 1919 року, Велика Україна постанала з так долго відлі-

ркованою сестрою — Східною Галичиною.

Не стало кордону між подієними братами — Україна стала Соборною.

Стратили ми одне і друге. Тисячі тисяч трутів, що полегли за Самостійну, Соборну Українську Державу, жилим кривавим законом, який визнає Українська Нація, хоч би довелось їй віддати за це кров і життя найкращих своїх синів.

Ідея Самостійної Соборної Держави — це ціль життя і праці кожного Українця.

22 Січня 1919 року

ПОЛЬСЬКИЙ ТЕРОР І СОЮЗ НАРОДІВ.

(Від власн. кореспондента).

Чисельні проєкти та петиції, які вислали до Союзу Народів з різних осередків еміграції в зв'язку з польськими насильствами над українським населенням, привели до того, що деякі з цих петицій прийняті і передані на розгляд підкомісії про Ген. Секретаріаті Союзу Народів. Після висловів підкомісії справа буде передана на чергову сесію Союзу Народів.

Зі всіх петицій, які вислали різні організації у Франції, прийнято лише петицію української колонії в Омскурі.

22. СІЧНЯ

Нам сестричка нині розказала,
Що колись давно, (я добре знаю) —
У зимовий ранок засіяло
Сонце волі у моєму Краю.

Вийшли люди на майдан Софії,
Де колись лунала княжа слава.
Хтось сказав: “Сповнились ваші мрії! —
Україна вільна вже Держава!”

Хтось сказав, і всі почули люди,
З Києва, аж по самі Карпати:
“Україна є, була і буде!
Вже її нікому не здолати!”

Нам сестричка розказала нині,
І сама я це вже добре знаю:
Знов прийде чарівна ця хвилинка
В Українському моєму Краю.

Як тоді, зійдуться ранком люди,
Пролунають знов слова палкі.
Запанує наша воля везоди
І заграє грімко дзвін Софії!

Л. Х.

СВЯТО СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ 22.І.1919 Р.

Після 1-шої світової війни, що тривала від 1914 до 1918 років перестали існувати великі імперії в Європі. Першим упав російський царат вже в 1917 р., відтак піклерська Австрія в 1918 р., а вкінці так і царство Німеччини.

Після укладу паризької Росії Україна звільнилася і стала вільною, незалежною державою. Проголошення самостійності України відбулося дня 22 січня 1918 року, дуже зрочного з манифестаційно. В тому дні в Києві зранку вже гучно думали делопи в вели 15-башного собору св. Софії. На великий софійський майдан сходилися люди, по являли явас велитенський майдан і ближні вулиці. З собору зійшло величким походом духовенство і відправило святочній молебні. Після цього все стихло, а гучний голос зачитав манифест уряду Української Народної Республіки:

"... НАРОД УКРАЇНИ! ТВОЄ СЛОВО, БОЛОЮ І СЛОВОМ, УТВОРИЛО НА УКРАЇНСЬКІЙ ЗЕМЛІ В І Л Ї Н А УКРАЇНСЬКА НАРОДНА РЕСПУБЛІКА. ЗДІЙСНИЛАСЯ ДАВНЯ МРІЯ ТВОЇХ БАТЬКІВ, ВОНИХ ЗА ВОЛО І ПРАВО ТРУДЯЧОГО НАРОДУ" А далше в манифесті проголошувалось
ВІД НИЇ УКРАЇНСЬКА НАРОДНА РЕСПУБЛІКА СТАЄ САМОСТІЙНОЮ, СУВЕРЕННОЮ ДЕРЖАВОЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ".

І знову повномощні дзвони Софійського собору звіщали народ про велику подію.

Але молода Українська Держава не могла не тоді могутньої військової сили і не витримала під натиском ворогів Української Самостійності. Червона Москва на сході, а Польща на заході розпочали важку війну.

Українське військо боронило різні Батьківщину, в його перших рядах була українська молодь, по жертвуючи своє життя захищала своє ім'я золотими літерами на сторінках історії.

Надали жертви Героїв...

Тим часом українська армія зміцніла, народ повстав проти ворожих загарбників і відстояв золотокерий Київ, а разом і всю Україну.

І тоді в рік різниці, дня 22 січня 1919 року знов же на тому головному Софійському майдані, де посередки пишались величкі пам'ятки гетьманові Богданові Хмельницькому вібралась напроглядні маси народу. Золотили синіли прапори з Тризубами. Все навколо було прибрано величчю а на прикрашених стовпах видміли Герби українських міст, князів, гетьманів.

В 10-11 годіві зранку прибули військові частини всіх родів української армії і отали чотирьохтисямю. З Софійського собору зійшло духовенство. Члани уряду, дипломатичний корпус представників чужих держав, і есрок делегатів Західної Української Республіки усталилися всі на сходках пам'ятника - обєдїску, побудованого напроти давниці собору. Після молебня Голова Директорії озвєдїтка народ про найважливіший акт в історії України - про СВ'ЯДНАННЯ ГЛДЦЬКОЇ ЗЕМЛІ з УКРАЇНСЬКОЮ НАРОДНОЮ РЕСПУБЛІКОЮ. Після цього делегат Української Національної Ради в Західній Україні відчитав:

".... УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА РАДА, ВИКОНУЮЧИ ПРАВО САМО - ЗВІЗНАЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ, ПРОГЛОШІУЄ УРОЧНОГО СВ'ЯД-

НАМІЯ З НИЖНІМНИ ДІЯМ, В'ЯДНАННЯ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ В ОДНУ, ОДНОЦІЛЬНУ, СУВЕРЕННУ УКРАЇНСЬКУ НАРОДНУ РЕСПУБЛІКУ".

Проголошення СВ'ЯДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ відбулось 22 січня 1919 року, тобто різно через рік, після проголошення самостійності України.

Відчитання манифесту З'єднання Українських Земель в Українську Народну Республіку 22 січня 1919 р. в Києві

Петро Карпенко-Крижиш

У К Р А Ї Н А

Є країна, по каменю снитсья,
На дорогах ситальських ноцей
І привабливим сонцям іскритсья
У зівинил очей.

Є країна - одна, олинка,
По, як стая, пламеніє в інді,
У степях, у плавинні високій,
І тополях - у кожнім оселі.

Є країна - зима в нїї і спина
Чарівні, як і подих весни,
Та за нами далеко - далеко
Того краю міста і лани.

Є країна, що стогме роздерта
У крові, - від пала до села,
Для якої не входить і смертї,
Ноб у маслі вона розвіла.

Є країна - чи знаєте ви її?
По вогненно грімить бурюном,
Де колосється райдужні нїмї,
І заволи гудуть над Дніпром.

УКРАЇНОЮ зуть цю країну
І вона для нас більше, ніж рай
Бо оточена то наша єдина,
Богом даний нам, рідний наш край.

Розділ V

**Вагон-музей злуки УНР та ЗУНР,
у якому відбулось підписання
Передвступного акту злуки
УНР та ЗУНР.**

Вагон-музей злуки УНР та ЗУНР, м. Фастів, 02 січня 2016 року.
Веб-сайт вагону-музею злуки УНР та ЗУНР (<http://io.ua/33526059>).

Вагон-музей злуки УНР та ЗУНР, м. Фастів, 08 березня 2016 року.
Веб-сайт вагону-музею злуки УНР та ЗУНР (<http://io.ua/27591137p>).

13-Пип-00 17:12

Експозиція вагону-музею злуки УНР та ЗУНР, м. Фастів, 23 березня 2014 року.
Веб-сайт вагону-музею злуки УНР та ЗУНР (<http://io.ua/27624002p>).

Експозиція вагону-музею злуки УНР та ЗУНР, м. Фастів, 08 березня 2014 року.
Веб-сайт вагону-музею злуки УНР та ЗУНР (<http://io.ua/27591139>).

Експозиція вагону-музею злуки УНР та ЗУНР, м. Фастів, 08 березня 2014 року.
Веб-сайт вагону-музею злуки УНР та ЗУНР (<http://io.ua/27591140p>).

СТАНЦІЯ ФАСТІВ у II-й пол. XX ст.

Експозиція вагону-музею злуки УНР та ЗУНР, м. Фастів, 08 березня 2014 року.
Веб-сайт вагону-музею злуки УНР та ЗУНР (<http://io.ua/27591141>).

ДОРЕВОЛЮЦІЙНА ФАСТІВЩИНА поч. ХХ ст.

Експозиція вагону-музею злуки УНР та ЗУНР, м. Фастів, 08 березня 2014 року.
Веб-сайт вагону-музею злуки УНР та ЗУНР (<http://io.ua/27591144>).